

Ο Άγιος Αντώνιος ο καθηγητής της ερήμου και ο Άγιος Γεώργιος ο εν Ιωαννίνους

Άγιος Αντώνιος ο Μέγας*

Ο Μέγας Αντώνιος γεννήθηκε το 251 μ.Χ. στην Άνω Αίγυπτο από πλούσιους και ενάρετους γονείς, τους οποίους έχασε σε νεαρή ηλικία. Είχε συγκεντρώσει, όμως, την προσοχή του στη μυστική θεωρία των μοναχών της ερήμου και στη φροντίδα της μικρής αδελφής του. Γρήγορα αποφάσισε να εγκαταλείψει τα εγκόσμια και να αναχωρήσει για την έρημο, αφού πρώτα τακτοποιήσει τη μικρότερη αδελφή του και μοιράσει τη μεγάλη πατρική περιουσία στους φτωχούς της περιοχής του.

Στην έρημο παίδευσε την ψυχή του και τιθάσευσε τα πάθη του φθάνοντας στα ανώτατα όρια της άσκησης, ώστε η ψυχή του αγίου μπορούσε να εξέρχεται του σώματός του, ενώ βρισκόταν ακόμη εν ζωή. Είχε γίνει το πρότυπο των ασκητών. Πολλοί εξ αυτών έφθαναν στην έρημο, για να τον ακούσουν και να τον συμβουλευθούν. Παρέδωσε την μακάρια ψυχή του στον μισθαποδότη Θεό σε ηλικία 105 ετών.

Αν και, όπως λέγει ο Μέγας Αθανάσιος, μία από τις τελευταίες επιθυμίες του Οσίου Αντωνίου ήταν να μείνει κρυφός ο τόπος της ταφής του, οι μοναχοί που μόναζαν κοντά του έλεγαν ότι κατείχαν το ιερό λείψανό του, το οποίο επί Ιουστινιανού (561 μ.Χ.), κατατέθηκε στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Αλεξάνδρεια και από εκεί αργότερα, το 635 μ.Χ., μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη.

*Πηγή: <http://www.saint.gr>

Ομιλία πατρός Ιωάννη Καλλή, επί τη αφίξει τμήματος λειψάνου του Αγίου Νεομάρτυρα Γεωργίου του εν Ιωαννίνους στην Τερσεφάνου

(12/01/2005)

Η αγία μεγαλομάρτυς Μαρίνα υποδέχεται σήμερα τον Άγιο νεομάρτυρα Γεώργιο τον εν Ιωαννίνους.

Η Αγία Μαρίνα μαρτύρησε τον 3ο αι. μ.Χ. σε ηλικία 15 ετών. Προτίμησε να μείνει άσπιλος νύμφη του Χριστού, παρά να αρνηθεί την πίστη της και να νυμφευθεί τον έπαρχο Ολύμβριο.

Ο άγιος νεομάρτυς Γεώργιος μαρτύρησε το 1838 σε ηλικία 30 χρονών, όταν κάποιος φανατικός τούρκος τον συκοφάντησε στο δικαστήριο ότι, ενώ ήταν τούρκος, παντρεύτηκε Χριστιανή γυναίκα. Ο Γεώργιος με θάρρος ομολόγησε ότι Χριστιανός γεννήθηκε, Χριστιανός είναι και Χριστιανός θα πεθάνει και ότι ουδέποτε αρνήθηκε τον Χριστό. Οι Τούρκοι προσπάθησαν με κολακείες στην αρχή και με βασανιστήρια έπειτα να τον αλλαξοπιστήσουν. Ο Γεώργιος, όμως, δεν λύγισε ούτε από τις κολακείες των τυράννων ούτε από την αγάπη της νεαρής

του συζύγου, ούτε από τον πόθο για τον νεογέννητο γιο του, ούτε από το άνηθος της νεότητάς του.

Αυτός ο απλός και ολιγογράμματος ιπποκόμος κατάλαβε ότι η δοκιμασία και το μαρτύριο ήταν ο δρόμος, που ο Θεός όρισε για αυτόν. Η πίστη του και η ζωή του ως χριστιανού δοκιμάστηκε στο καμίνι του ψυχικού και σωματικού πόνου και αποδείχτηκε γνήσια, σταθερή και ακλόνητη. Τον μαστίγωσαν, του έβαλαν ακίδες από καλάμια στα νύχια των ποδιών και των χεριών, τον έκαιγαν με καυτό λάδι και με λαμπάδες έκαιγαν τα απόκρυφα μέλη του και όλη τη νύχτα μέσα στη φυλακή του έβαζαν μεγάλη πέτρα στο στήθος.

Ο Γεώργιος με τη χάρη του Χριστού υπέφερε με γενναιότητα τα μαρτύρια και τη βαριά πέτρα αισθανόταν ως ελαφρό πάπλωμα. Στις 17 Ιανουαρίου τον απαγχόνισαν έξω από τα τείχη της πόλης. Το σώμα του έμεινε στην αγχώνη τρεις μέρες. Φως ουράνιο σκέπαζε το κεφάλι του μάρτυρα. Την τρίτη μέρα οι χριστιανοί πήραν το σώμα του, το οποίο ήταν μαλακό, ζεστό κι ευλύγιστο σαν ζωντανό. Το πρόσωπό του ήταν ήρεμο και γαλήνιο. Το μετέφεραν στο παρεκκλήσιο της Αγίας Μαρίνας που βρίσκεται στον δεύτερο εξώστη του μητροπολιτικού ναού. Αφού τον σαβάνωσαν, τον μετέφεραν στο μέσο του ναού, όπου εσάλη η νεκρώσιμος ακολουθία παρευρισκομένων των μητροπολιτών Ιωαννίνων, Άρτης, Γρεβενών, του ιερατείου και πλήθους πιστών.

Ο μητροπολίτης Ιωαννίνων, Ιωακείμ, κάλεσε, τότε, τον πρωτοψάλτη του μητροπολιτικού ναού και αγιογράφο Πέτρο Γεωργιάδη και τον πρόσταξε να παρατηρήσει καλά το πρόσωπο του Αγίου και να ζωγραφίσει στη συνέχεια την εικόνα του. Ο πρωτοψάλτης ψηλάφησε τον Άγιο και χωρίς να νίψει τα χέρια του έσπυσε στο σπίτι του, ψηλάφησε με τα δύο του χέρια το σώμα της άρρωστης μητέρας του, η οποία μετά από λίγο θεραπεύτηκε. Σε δεκατρείς μέρες ο πρωτοψάλτης ζωγράφησε την πρώτη εικόνα του μάρτυρα. Ακόμα, μια τουρκάλα άρπαξε την κάλτσα από το πόδι του αγίου και τρέχοντας σε μια άρρωστη ομόθρησκη της θεραπεύτηκε αμέσως. Η σορός του Αγίου ετάφη κοντά στη δυτική πύλη του Ιερού Βήματος. Το μαρτύριο και την ταφή του Γεωργίου ακολούθησαν πολλά άλλα θαύματα που επέβαλαν αμέσως στη συνείδηση των χριστιανών την αγιότητα του νεομάρτυρα και τη φήμη του ως θαυματουργού.

Σήμερα, έχουμε την ευλογία να μεταφέρουμε μικρό τεμάχιο του λειψάνου του νεομάρτυρα Γεωργίου από τα Ιωάννινα, το οποίο θα παραμείνει στον ναό της Αγίας Μαρίνας για ευλογία και αγιασμό των πιστών της Κοινότητας και της πατρίδας μας. Εύχομαι ο νεομάρτυς Γεώργιος να πρεσβεύει για όλους μας, ώστε ο Κύριος να μας δίνει πίστη και να αξιωθούμε και εμείς της χάριτος του Τριαδικού Θεού.